

ganste rigtigt, dersom vi vare blevne ved Loven, saaledes som den var forelagt, men som den nu er voteret, er det urigtigt; thi som Loven blev forelagt, var der et vist Antal Lærere og Bestemmelser om, hvorledes dette Antal Lærere skulde fordeles og Lønningen mellem dem etc. Men saaledes som Loven nu er indrettet, saa vil der i den Henseende ikke være nogen Ulempe, det System vil ligegodt kunne bestaae.

Naar den ærede Minister siger: ja, men Antallet af de Pladser, som blive lønede for Statens Regning, vil blive formindsket, saa siger jeg, at det er ganste rigtigt; det er Noget mine Forslag netop gaae løs paa. Vi have her forleden Dag hørt udtale — og det har fundet Bifald her i Rigsdagen — at vi skulle see at lønne godt, men saa indskrænke Antallet af dem, der lønnes for Statens Regning, til saa saa som muligt; mine Forslag ere en Bestræbelse i denne Retning og Andet ere de ikke, saaat i den Henseende er der ingen Banfælsighed. Det er ganste vist, at der her staaer 2 Systemer ligoverfor hinanden, det ene System, som skaber Pladser for at opretholde Levebrød i Statens Haand, og det andet System, som derimod siger, at paa den Maade skal der lønnes saa saa som muligt, og der hvor Statens Mellemkomst ikke er absolut nødvendig, der skal man ikke lade den vedblive, det er den hele Forskjel mellem disse to Betragtningssmaader.

Naar den næstforegaaende Taler oplæste, hvad der stod i mine Forslag, saa læste han kun den Deel deraf, der svarede til hans Hensigt, men han udelod aldeles den Deel, der modstred hans Udtalelse, nemlig den sidste Deel af Paragraphen, hvor det hedder: „ved Lov blive de nærmere Betingelser at fastsætte,“ læste han ikke; havde han læst den, vilde det tydeligt have vist sig, at der ikke var de Banfælsigheder tilstede, som han har omtalt.

Naar den ærede Minister siger, at naar vi votere, hvad her foreslaaes, saa vil der komme en Usikkerhed tilstede, saa beroer det paa den ærede Minister selv, hvorlænge denne Usikkerhed skal være tilstede; thi det beroer paa ham oieblikkelig, kort efter, strax næste Sæssion at forelægge de Love, som bestemme Skolens endelige Skjæbne, saa den Usikkerhed behøver kun at være af kort Varighed. Naar den ærede Mi-

nister refererede sig til den fgl. Resolution af 1850, saa er den jo ikke afgjørende i denne Sag, den siger kun, hvorledes man fra den ene Side har betragtet Sagen, men ikke fra den anden Side. Fra den anden Side har denne Sag ogsaa været betragtet, og det flere Gange, nemlig gjennem Finantsloven, og jeg vil blive ved at paastaae, at der er et meget stort Antal, maastee Størstedelen af dem, der stadigt have voteret Udgifter til Bygningen af Randers Skole, som have voteret saaledes for derved at tilkjendegive, at den Skole ikke længere skulde opretholdes for Statens Regning. Valget om Nætlæggelsen har ligget mellem Horsens og Kolding Skole, og det er beklageligt, at det er kommet til at ligge paa den Maade mellem disse Skoler; det er beklageligt, at man først har gjort den ene Skole complet færdig, og for et Par Aar siden uvidet den i en vis Retning, fordi der var Localer, som ikke vare tilstrækkelige, og nu nedlægger den, men optager en anden, som saa at sige havde været bestemt til at skulle nedlægges. Det er beklageligt, men det er Noget, man maa finde sig i; men at man nødvendigvis skal blive holdt tilbage i den Retning, i hvilken Forslaget gaaer, fordi man lidt efter lidt søger at unddrage sig at komme til en endelig Afgjørelse, forekommer mig paa ingen Maade heldig. Jeg har bragt denne Sag paa Bane, fordi det har været mig om at gjøre det klart for Alle, hvorledes vi staae i den Art Sager; hvilken Skjæbne iøvrigt mit Forslag skal faae paa dette Sted, vil jeg henstille til Thinget.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa dog meget bestemt med Hensyn til en Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, yttre, at naar han sagde, at der her var Spørgsmaal om Striden mellem to Systemer, nemlig det ene System, som gaaer ud paa at skabe Poster forat skabe „Levebrød“, og et andet System, saa veed jeg ikke, medmindre den ærede Rigsdagsmand selv vil overtage Ansvaret for det første System, hvad der dermed skulde være meent. Dersom han ved sine Ytringer at skabe Poster forat skabe Levebrød sigter til de